

1886-01-11

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Agnete Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Askov

Recipient's location:
København

Mentioned people:
Heinrich Nutzhorn
Johanne Nutzhorn
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard

Archive:
Mappe 47 nr. 4

TRANSCRIPTION

Mappe 47-4

Askov den 11 januar 1886 Aften

Kjære Agnete! Husk mig på, at jeg har tre lykønskingsbreve at vise Dig, når vi ses, det ene er halvvejs til din Fader. Nu begynder jeg så småt at glæde mig rigtigt til at komme tilbage, ja det gør jeg skam. Nu har jeg anden gang hørt karlene synge, jeg synes det lyder så dejligt. Denne ganske ukunstlede sang af sunde kraftige karlestemmer, smukke melodier og dejlige ord, kun kniber det på de høje toner, der skulde man høre de piger, som synger med, men det gjør man ikke, i al fald ikke nok. Ja stemmerne har Gud også delt skønt og passende mellem kvinde og mand, hver har sit.

Den 12te.) her på Askov er alle så bedrøvede over at Berg¹ er dømt, og det er vist også rent galt, og der kan vist komme meget efter dette.

•2•

Jeg må jo svinge mere og mere over til venstre, for de får dog mere og mere ret i, at det står småt til med friheden i Danmark. Nu kan jeg hilse Dig, nej jeg skal hilse Dig fra Frøken la Cour, jeg var der i morges. Hun er dårlig i denne tid, men oven senge og ser ganske frisk ud i mine øjne. Hun er meget tiltalende, det er hun. Om alt går vel, kommer jeg til Kbhv Fredag aften kl. 11, jeg havde håbet at nå hjem om Torsdagen, men det når jeg dog nok ikke.

Men nu er jeg så gruelig bange for at bringe Dig en difteritis på halsen, hvor forsigtig mon jeg skal være, ja nu skal jeg snakke med doktoren her. Jeg havde egentlig troet jeg havde fået brev fra dig i morges, men det kan jo komme nu i eftermiddag. Ser Du dem i Rosenvænget så sig, at jeg vist kommer fredag aften, nej læg hellere vedlagte brev i en postkasse, så behøver jeg ikke at skrive til dem. HURA, HURRA

•3•

nu kom Dit brev, jeg begyndte at blive så længselsfuld efter Dig, men nu fik jeg jo en lille trøster. Jeg skal hilse fra Fru Knudsen. Men hvorfor beder Du mig kun hilse Fru Schrøder? Det er så flovt, her hos Nutzorns hvor jeg bor, ikke at kunne hilse. Nå lige fedt med det. Jeg er naturligvis glad over at Schrøder fik hemmeligheden at vide, i dag var han oppe hos mig, medens jeg arbejdede.

Ja Du, naturligvis tænker jeg også mest på "fred og ingen fare" men man kan jo få så mange tanker, og så propper jeg dem lige i Dig, så Du vist får det indtryk, at jeg er meget filosofisk, men min filosofi er der såmænd snart ende på. Pas godt på, at Du ikke bliver vældig forkølet, når jeg

kommer, skal jeg lære Dig at pensle dig i halsen med glycerin, det er mit universalmiddel. Ja Du, vi skal hjælpe på hinandens tankeløshed, vi skal opdrage hinanden, vi

•4•

skal alt muligt, vi skal lære at leve, og jeg er lykkelig for Dit brev.

Jeg er måske dum, men er der anden rimelig betydning i ordet, at skyde papegøjen, end den at have lykke med sig over alle bredder, at nå det man aller helst vil. At det spillede i ordlignelse sammen med at skyde andre fugle, blev jo bare grunden til at det faldt mig ind. Nu kom Nutzhorn og da han så jeg skrev, sagde han " du ved ikke hvor din skrift har glædet mig, for den er lige så dårlig som min." han er skam rar og det er Fru Nutzhorn skam også. Hør Du må ikke tro, jeg bliver nervøs eller får hjertebanken fordi et arbejde skal holdes hemmeligt, Du tro vist også at jeg er en pjalt. Det er hurtigt med sengen og dugene, så har vi jo både til pigen at ligge på og selv at spise på.

Men Agnete, det kan være at jeg ikke kommer før lørdag aften. Hele Askov var samlet her i aften og de drak vores skål. Lev vel og hils alle. Din Joakim

Tilføjet på forsiden af brevet:

Og der kan jo komme noget i vejen så jeg ikke engang når at komme
Lørdag

¹ Chresten Berg (1829-1891) var en dansk politiker engageret i partiet Venstre. Han blev idømt 6 måneders fængsel i 1886 efter et optrin i Holstebro. Dommen var i strid med Grundlovens bestemmelse om parlamentarisk immunitet.

Årskov den 11 Jan. 1886.

Og der kan jo komme noget v. Aften!
vijs, så jeg ikke engang når at komme borte.

Kjære Agnete! Husk mig på, at
jeg har tre lykønskingsbreve at rive
Dig, når vi ses, det ene er halvt til
Din Fader. - Nu begynder jeg så småt
at glæde mig rigtig til at komme til-
bage, ja det gjør jeg skam. Nu har jeg
anden gang hørt karlene synge, jeg
 synes, det lyder så dejligt. Denne gang
ukendte sang af sunde kraftige kale-
stemmer, smukke melodier og dejlige ord, kun
kniber det på de høje toner, der skulde man
høre de piger, som synger med, men det
gjør man ikke, i alt fald ikke nok. Ja
stemmen har Gud også delt skønt og jævnt
mellem kvinde og mand, hvor har det.
Den 1ste). Herpå Årskov er alle så
bedrøvede over at Berg er dømt, og
det er vist også rent galt, og der kan
vist komme meget efter dette.

Jeg må jo svinge mere og mere over til
venstre, for de får dog mere og mere
ret i, at det står småt til med fribuden
i Danmark. Nu kan jeg hilse Dig,
nej jeg skal hilse Dig fra Etienne La Cour,
jeg var der i morges. Men er dærlig i
denne tid, men oven svinge og er ganske
frisk ud i mine øjne. Men er meget
tilltalende, det er hun. Om det går vel,
kommer jeg til Tbh. Fredag aften
kl. 11. jeg havde håbet, at nå hjem om
Torsdagen, men det når jeg dog nok ikke.
Men nu er jeg så gruelig bange for at bringe
Dig en distrit på halsen, hvor forsigtig
man jeg skal være, ja nu skal jeg snakke
med doktorer her. Jeg havde egentlig troet,
jeg havde fået brev fra Dig i morges, men
det kan jo komme nu i eftermiddag.
Skriv du dem i Rosenvangst, så sig, at
jeg vist kommer fredag aften, nej læg
hellere vedlagte brev i en post kasse
så behøver jeg ikke at skrive til dem.
Mina Mina M.

nu kom det brev, jeg begyndte at
blive så længselst efter Dig, men
nu fik jeg jo en lille trøst. Du skal
hils på fru Knudsen. Men hvorfor beder
Du mig om hilsen fra Schröder? Det er så
fløvt, her hos Nützhorus hvor jeg bor, ikke
at kunne hilses. Næ ligesom med dig.
Jeg er naturligvis glad over at Schröder
ikke hemmeligt beder at vide, idag var han
oppe hos mig, medens jeg arbejdede.
Ja Du naturligvis tænker jeg godt med
på "fred og ingen fare", men man kan jo
sige så mange tanker, og så propper jeg
dem lige i Dig, så Du vist får det
indtryk, at jeg er meget filosofisk, men
min filosofi er der såmænd snart
ende på. Så godt på at du ikke bliver
veldig forkølet, når jeg kommer, skal
jeg love dig at smide dig i Halsens
glaserin, det er mit universalmiddel.
Ja Du, vi skal hjælpe på hinandes tanker
kæshed, vi skal opdrage hinanden, vi.

skal alt muligt, og skal lære at leve,
og jeg er så lykkelig for dit brev.
Jeg er måske dum, men er der anden
rimelig betydelige ordet, at skyde
papegøjers, end den at have lykke
med sig over alle bredder, at Na
det man aller helst vil. At det spillede
i ordlignelse sammen med at skyde
andre fugle, blev jo bare grunden til,
at det faldt mig ind. Nu kan Nütz-
horn og da han så jeg skrev nogle
han, "du ved ikke hvor din skrift
har glædet mig, for den er lig, så dærlig
som min". Han er skam nok og det er
fra Nützhorn skam også. Men du
må ikke tro, at jeg bliver nervøs eller
går hjertebanken fordi et arbejde skal
holdes hemmeligt, du tror vist også, at
jeg er en hel pjalt. Det er helligt med
Bengten og dugene, så her er jo både til
pigens at ligge på og selv at spise på.
Men Agnete, det kan være, at jeg ikke
kommer før lørdag aften. Men Arskov
var samlet her i aften og de drak vores
skål. Lov og helballe. Din Joakim